

gunstige Vilkaar for Besidderne, at det neppe er troligt, at Nogen vil stride til Afløsning af dem, selv med et Afslag af 10 pCt., fordi han ikke vil kunne være tjent dermed, naar ikke ganske særegne Omstændigheder maatte gøre ham det tilraadeligt at blive fri for denne Prioritet. Saadanne særegne Omstændigheder vilde jo stundom kunne indtræde, og jeg skal tillade mig at nævne et Par Tilfælde, som kunde gøre det ønskeligt for en Eiendomsbesidder, der har en saadan Prioritet indestaende, at opstige den til Udbetaling. Dersom han nemlig har en Ordning af Prioritetsforholdene i sin Eiendom under Hænder, saa kan det være ønskeligt for ham at kunne give 1ste Prioritets Panteret i sin Eiendom, og, naar denne Prioritet indestaar, vil den nye Prioritet faae Navn af 2den Prioritet. Det kan være en Grund til, at han maa opstige Capitalen, og da udbetales den heelt. Ligeledes er det med Hensyn til disse Prioriteter bestemt, at, naar der foregaaer Udskjning af Eiendommen, kan der ikke lægges noget Beløb under 50 Rd. over paa en enkelt Deel af Eiendommen. Dette er altsaa ogsaa et af de Tilfælde, hvor Statskassen vil faae det fulde Beløb tilbagebetalt. Nu troer Udvalget altsaa, at i Almindelighed vil Retten til Opsigelse af disse Prioriteter ikke blive benyttet, men hvor saadanne særegne Tilfælde, som jeg her har nævnt, maatte være tilstede, vil man benytte Opsigelsesretten, som man alligevel vilde benytte, og slippe med at erlægge 90 pCt. istedetfor det fulde Beløb. Statskassen vil altsaa efter Udvalgets Betragtning med Sandsynlighed ikke vinde Noget, men kun tabe 10 pCt. af de Summer, som alligevel skulde indbetales i Statskassen. Forslaget under Nr. 6 gaaer derfor ud paa, at Lovforslagets § 5 skal udgaae. — Endringsforslaget under Nr. 7 gaaer ud paa en forandret Affattelse af Lovforslagets Titel, der kan passe under alle Omstændigheder, hvorledes end Endringsforslagene vedtages eller forkastes. Det vil i ethvert Tilfælde have den Fordeel fremfor Lovforslaget, at Titlen bliver kortere, thi den nuværende Titel er unægtelig lovlig lang. Jeg skal hermed anbefale Endringsforslagene til Thingets Vedtagelse.

Finantsministeren: Jeg deler selvfølgelig ikke den Frygt, hvoraf det ærede Udvalg væsentlig har ladet sig lede overfor det foreliggende Lovforslag, nemlig Frygten for, at der skulde kunne være forbundet noget Tab for Statskassen med at gaae ind paa den af mig foreslaaede Afløsning. Jeg deler ikke denne Frygt, fordi jeg overhovedet ikke kan erkjende Rigtigheden af den Betragtning, som ligger til Grund for samme, nemlig at Erfaringen skulde have viist, at Forholdene bestandig ere gunstige for Sæd ligeoverfor Penge. Jeg troer ikke, at dette, Sagen seet i Almindelighed, virkelig kan souteneres. Hvad der derimod er sikkert, er dette, at der er en periodiff Betsling i Sædprisernes Stigning, altsaa i deres Forhold til Pengene, saa at man, naar man vil tage temmelig lange Tidsrum for sig, vil see, at Sæd i det Hele i visse Perioder stiger i Priis i Forhold til Pengene og i andre andre falder i Forhold til Pengene. Men det er netop med denne Betragtning for Øie, at Lovforslaget er affattet, saaledes som det er affattet, idet dets Virksomhed er bundet til et Tidsrum af 5 Aar. Jeg tvivler nu heller ikke paa, at man, naar man vil lægge Mærke til de Sædpriser, der ere opførte i de Lovforslagets ledsagende Motiver, vil indrømme, at Statskassen, dersom det kunde lykkes den at afløse sine Afgifter i Sæd til de nævnte Priser, vilde gjøre en udmærket god Handel derved. Selv om de kommende 5 Aar maatte vise nogen Nedgang i Priserne, er det min Overbeviisning, at Gjennemsnitsprisen for 10 Aar ikke desto mindre vil være en saadan, at Statskassen kan være fuldkommen vel tjent med den. Jeg skal derhos endnu tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at man, selv om det ærede Udvalg og den ærede Ordfører havde Ret i, at der virkelig kunde være en Fare tilstede for, at Statskassen ikke fik den fulde Værdi ud af Afgifterne ved den foreslaaede Afløsning, dog heller ikke maa oversee Betydningen af den Maade, hvorpaa det indkommende Bederlag i Lovforslagets § 6 foreslaaes benyttet. Saalænge de kongelige 4 pCt. Obligationer staae under 90, vil der nemlig ogsaa erhverves en Fordeel for Statskassen derved, at det Beløb, hvormed Sædafs-